

عبدالرحمن إبراهيم صقر

چون دولتت نام بم
کہ تو خود امی

وہرگی رانی
ٹاودیر تہ حمہد قہ متہ رانی

کتیپخانه Kteb Xana

public channel

Description

کتیپخانه یه گ تایبته به زیاتر فیڤیونو کاراگردنی عهقل و دور
کهوتنه وه له نه زانین و ره شبینی.

هۆشیاری رۆشنیبری تاک له کۆمه لگه.
په ره پیدانی رۆشنیبری تاک.
گه شه پیدانی هزی تاک.

@haval_pashaie10

نه کاو نته کانم ✓

<https://linktr.ee/havalpashaie>

t.me/kteb_khana

Invite Link

Notifications

On

پیشہ کیی وەرگیر

ئایا باوهرت وایه که پیش ئه وهی وادهی مردنت بی، بمری؟
ئایا باوهرت وایه که ئه و رزقوروزییهی پهروهردگار بو
توی داناوه، که سیکی تر بییات؟
ئایا باوهرت وایه به بی ویستی خودا تو هیچت به سهر بی؟
دلنیام هه رتاکیک له نیمه ی موسلمان بو وهلامی هه ریه کیک
له م پرسیارانه ده لئین: نه خیر.
که واته ئه و هه موو دلتهنگی و غه مباری و ترس و بیمه ی
ئیمه له پای چییه؟

قه سه م به خودا، تا ئه و ساته نه یه ت که پهروهردگار بو تی
دیاری کردوو، تو نامری، له به رامبه ریشدا دلنیا به، ئه گه ر
هه موو غه می دونیا به کولدا بدهیت و سامانی قارونت هه بی،
چرکه یه ک له و ته مه نه زیاتر ناژیت که خودا بو تی داناوه...
که واته بوچی دلتهنگ ده بی؟

قه سه م به خودا، ئه و رزقوروزییه ی بو تو دانراوه، هه ر بو
تویه، ته نانه ت ئه گه ر هه موو دونیاش هه ولی زه وتکردنی بدن،
ناتوانن... دلنیاش به، رزقیک خودای گه وره بو توی بریار
نه دابیت، ئه گه ر هه موو خه لکی سهر زهوی هاوکارت بن بو

ناوی کتیب: چون دلتهنگ بم که تو خودامی
ناوی نووسهر: عبدالرحمن ابراهیم صقر
ناوی وەرگیر: ئاودیر نه حمه د قه مته رانی
دیوانی بهرگ: ناوهندی رینوین
دیوانی تیکست: زه رده شت کاوانی
نۆبه تی چاپ: یه که م ۲۰۲۱
چاپ: ناوهندی رینوین
تیراژ: (۱۰۰۰) دانه
ژماره ی سپاردن: له به رنوه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتییه کان
ژماره (۱۹۷۳) ی سالی (۲۰۲۱) ی بن دراوه.

مافی له چاپدانه وهی پارێزراوه بو ناوهندی رینوین ©

ناوهندی رینوین

07511408868 - 07501269689

hakem1423@yahoo.com
renwen2009@yahoo.com

سلیمانی - بازاری ئاوباریک - نهۆمی یه که م
به رامبه ر کاسۆمۆل - دوکانی ژماره (۶۶)

ئووهی بو تو بی، نابی به هیی تو، که واته دلتهنگیت له پای چی؟
 قهسهم به خودا، ئووهی خودا ویستی له سهر نه بی پروو
 نادات، شتیکیش خودا له سهر توی نه نووسی بی هموو دونیا
 بیهوی پروو بدات، پروو نادات، شتیکیش زاتی ئو و ویستی
 له سهر پروو دانی بی، ئووا هر پروو دعات و هیچ هیزیک
 ناتوانی بی لی بگری، تویه کیش که به ردهوام گومانی باش
 به خودا ده بیت، دلنیا به خودای گوره بهنده دلسوزه کانی
 شهرمه زار ناکات، که دلنیا شیت هموو شتیک له ژیر
 دهسه لاتی ئو دایه، ئووه چ شتیکه تو غه مبار ده کات؟

ئهم کتیبهی به ردهستت ههولیکه بو ئووهی جاریکی تر
 له و غه فله ته به ئاگامان بهینیته وه که:

له دهسدانی هیچ شتیکی ئهم دونیا به شیایوی ئووه نییه
 غه می بو بخویت و بوی دلتهنگ بیت...

چوونکه هرچی ههیه و هرچی پروو دعات له ژیر فرمان
 و دهسه لاتی خودای جیهانیاندایه.

له کاتیکیشدا که ئو هه میسه ئاگادار و بیسه ر و بینهری
 بهنده کانیتهی و دهفه رمووی، هرکاتی بهنده کانم داوای
 شتیک له من بکن، ئووا من نزیکم لینانه وه.

که واته به مه بومان دهر ده که وی، دلتهنگی و بیزاری و
 ترسی نیمه له شهیتانه وهیه، هر ئه ویشه به ردهوام بهنده کانی
 خودا ده ترسینی، به لام له راستیدا، بهنده دوستانی خودا
 هرگیز دلتهنگ نابن، پهروه ردار دهفه رمووی:

﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾

[یونس: 62]

واته: ((ئاگادار بن، بیگومان دوستانی خوا ترسیان له سهر
 نییه، دلتهنگ و غه مباریش نابن)).

هیوادارم به وردی و رامانه وه رازه کانی ئهم کتیبه
 بخوینیته وه، دلنیا دواي خویندنه وهی هه ریه کیکیان ههست و
 بیرکردنه وهیه کی جیاوازتر ده بی، ته نانه ت خودی ناوونیشانی
 کتیبه که به ئاسانی جی مه هیله و لینی رابمینه.

خودای گوره ئهم هه وله بو نووسهر و بو وه رگیر و ئیوهی
 خوینته رانیش بکاته مایه ی سه رفرازیی هه ر دوو دونیا.

(وه رگیر)

پیشہ کی

رہنگہ بہ چندین کاتی سہخت و دژواردا تیہر بین،
رہنگہ دلتهنگ ببین، رہنگہ نازار بجیزین، بہ لام لہ گہل ہہ موو
ئوانہ شدا ہیوایہ کی گہورہ بۇ ژیان دەمین، ئویش: بگہ ریوہ
بۇ لای خودا، بویہ وەک پابہندیہک بہم رستہیہ پیویستہ
بلیین: چون دلتهنگ بم کہ تو خودامی...

چون دلتهنگ بم کہ غہمہکم خودایہ کی ہہیہ و توی (یا
اللہ)، خودایہ ہەر ناخوشیہک بیتہ ریم، بہ ترسان لہ زاتی
تو دەرچہی بزگار بوونم بۇ دہکریتہوہ، چونکہ ئہمہ بہ لینی
خوتہ:

﴿... وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ﴿٢﴾ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا
يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ...﴾ [الطلاق: ۲ - ۳]

واتہ: ((... ہەرکەسیک لہ خودا بترسی و سنورہکانی
بپاریزی، خودا دەروی خیری لی ئەکاتہوہ، لہ لایہکیشہوہ
بزقوروزی بۇ دەرہخسینیت کہ ہەر بہ خہیالیشدا نہہاتبی...))
چون دلتهنگ بم؟ ئەگەر نہخوش بم، شیغام، تہندرسیم،
ہیزم، لای تویہ.

چون دلتهنگ دەبم تەنانەت ئەگەر دونیاش بە پرومدا تەنگ
ببی، پەنا و ناسووتەبی من ہەر بۇ لای تویہ و لہ سییہکی
سەرہتای شەویشدا ہەرچی بلیم رەتکردنەوہی نییہ، تیری
شەو ہەلە ناکات و ئامانجی دەپیکئ.
چون دلتهنگ بم لہ کاتیکدا تو لہ دایک و باوکە
بەسوزہکم زیاتر لہ گەلمدا میہرەبان و نەرمونیان و لیبوردە
و بەخشندەتری؟

چون دلتهنگ بم لہ کاتیکدا خودایہکم ہہیہ، ہەرکات
سوپاسگوزاری بکہم ئەو زیاترم بی دەبەخشی، تەنانەت
ئەگەر ستەم لہ دەررونی خوشم بکہم، زاتی ئەو ئارہزوی
بیستنی دەنگی من دەکات و چاوہرینی پارانہوہی من دەکات
﴿... لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ...﴾ [ابراہیم: ۷].

واتہ: ((... ئەگەر سوپاسگوزار و شوکرانہ بژیر بن، ئەوا
بزقوروزی و نازونیعەتتان بەسەردا دەرژینم و زیادی
دەکەم...))

چون دلتهنگ بم لہ کاتیکدا تو ستەمت لہسەر زاتی
خوت یاساغ کردوہ، لہنیوان ئیمەشدا حەرہام کردوہ، ہەر
خوشەویستیکت ہەبی پاراستووتہ، ہەر دووریک ہەبی زاتی
تو لی نزیکہ، ہەر تەنیایەک ہەبی تو لہ گەلیدایت.

چون دلتهنگ بم کہ زاتی توی بیتیاز خودامی؟ ئەو دەمہی
دلتهنگ دەبین، یان ماندوو، یان رق لہ شتیک ہەلدەگرین، یانیش
دونیا بە پروماندا تەنگ دەبی، دەخولیننہوہ و دەسووریننہوہ،

بیر دهکینه وه و داده مینین، بو لای کی بچین و سکالای حالی
خومان بو لای کی ببین؟ کی یارمه تیمان دهدات؟ کی غم
و نازاری بهرؤکرتوومان له سهر لا دهدات؟ له و دهمه دا نه و
زاتمان له یاد کردوه که چاره سهری هموو شتیکی لایه،
برقوروزی، بهخته وه ری، ناسووده بی، هموو شتیکی...

که من بیر بکهره وه... هموو شتیکی!
لای کی؟

به دوای نه و زاتمانا که رینین که خاوه ندرایتی هموو شتیکی
دهکات، غه ملادر، بهرکه کت خسته برقوروزی، نه هیشتنی
په ژاره، هموو شتیکی له ژیر فرمانی نه و دایه و هر زاتی
نه ویشه دهسه لاتی به سهر هموو شتیکیا مه یه.
که من به دوای ناسووده بی وه بی، نایا جگه له لای زاتی نه و،
له شوینتیکی تر دهستی دهخات؟
جگه له زاتی نه و، که من مه یه غم و په ژاره ی سهر دلان
وه لانی؟ نه خیر، قه سه م به زاتی نه و.
تیکا کارم له خودای گهره بهخته وه رتان بکات.

(ابراهیم صقر)

پیشه کیی نووسهر

بهرزکردنه وهی هیمه تی ده و روبه ر له لای پهروه ردگار
یه کیکه له شکومه ندرینی په رسته شه کان، هرکه سنیکیش
هیمه تی خه لکی بهرز بکاته وه، نه و پهروه ردگار له مه ترسی
ده پاریزی و بهرزی دهکاته وه.

له م کتیه دا چه ندین راز و دهقی جوان و مونا جاتم له گه ل خودا
نووسیوه، وشه کان همه جور و دهسته واژه و گوزارشته کان
همه چه شنن و له یه کتر جیاوازن.

من له م کتیه خاکی و ساده یه دا ته نها نه و رازانه م
نووسیون که دلمیان نوقره پی گرتووه و عه قل و هوش
و ناوه زیان قه ناعت پی کردووم.

سو پاس و ستاییش بو پهروه رینی جیهانیان، که ته مه نی
پی به خشییم بو به پایانگه یشتنی.

سه لامی پهروه ردگار برژی به سهر تو و دلی پر له
نازارت، دهمه وی هه والی شتیکی پی بدهم که زهرده خه نه
دهخاته سهر لیوانت و ده تخاته پیکه نین...

پهروهردگار تو دهبینی و گوئیستی ترپه‌ی دلیشه، زاتی نهو به فرمیسکه کانت به ناگایه و دهیانینی، پهروهردگار بینه‌ری نهو فرمیسکه کانه‌یه که تو له نیوه شه‌ودا دهیانخه‌یته سهر پرومه‌ته کانت، چاو یکیش له سهر نایه‌ته کانی پهروه‌رینه، خه‌لکیش له شیرنه‌خه‌ودان.

هاوریکه‌م، نایا نه‌م نایه‌ته‌ت نه‌خویندوته‌وه که پهروهردگار ده‌فرمووی: ﴿...إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا...﴾ [التوبة: ۴۰].

واته: (... په‌یامبه‌ریش (ﷺ) به‌هاوله‌که‌ی -ی نه‌بو به‌کری سدیق بوو- فرموو: ترست نه‌بی، چونکه‌خوا له‌گه‌لمانه‌...).

توش نارام به‌هاوریکه‌م، پهروهردگار له‌گه‌لماندایه و هرگیز لیمان دانابری.

من ناموژگار بیه‌کت بی ده‌به‌خشم، گهر وهک خوی وه‌ری بگری، به‌دلنیایی هه‌ست به‌نارامی و ثوقره‌یی ده‌که‌یت، هه‌ول بده به‌رده‌وام نایه‌ته‌کانی قورنانی ده‌وری دلت بدن، هه‌میشه دلنه‌وایی ناخه‌ت به‌فرماییشتی پهروهردگار بکه که ده‌فرمووی: ﴿...لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُجْرِبُونَ...﴾ [العنکبوت: ۳۳].

واته: (... مه‌ترسه و دلتهنگ مه‌به، چونکه بینگومان نیمه بزگارت ده‌که‌ین‌...).

ترسی خوت به‌م نایه‌ته رابماله که زاتی (الله) ده‌فرمووی: ﴿قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَى﴾ [طه: ۴۶].

واته: ((خودای گه‌وره فرمووی: مه‌ترسن، به‌راستی من له‌گه‌لتاندام، ده‌بیستم و ده‌بینم)).

بزانه و دلنیاش به، غه‌م و په‌ژاره‌ی ناخه‌ت ناهیلنی، هاروشیوه‌ی نه‌وه‌ی به‌موسای به‌خشی، فرمووی: ﴿قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسَى﴾ [طه: ۳۶].

واته: ((خودای گه‌وره‌ش فرمووی: نه‌ی موسا، هه‌موو داخوازیبه‌کانت به‌جی و په‌سه‌نده، وا هه‌موویانت پی درا)).
دلنیا به‌هاوریکه‌م، توش هه‌موو ویسته به‌جیکانت پی ده‌به‌خشرین، مه‌ترسه، قه‌سه‌م به‌زاتی خودا، هرگیز پهروهردگار به‌نده‌کانی خوی ریسوا و شه‌رمه‌زار ناکات...

په یامی شادومانی

بۆ غه مه کهت: نوپژ ههیه

بۆ ئازاره کهت: قورئان ههیه

بۆ تاوانه کهت: تهوبه کردن ههیه

بۆ خهونه کهت: پارانه وه ههیه

بۆ هه موو ئه و شتانه ی له دهستت چوون...

به هه شتیک ههیه.

متمانته به خودا هه بی

به کچه که ی گوت: به راستی من سه رسامم به تو، ژماره ی

موبایله که تم دهوی، تا دواتر زیاتر به کتر بناسین.

کچه که گووتی: ۱۸۹-۲۹-۲.

گووتی: ئه وانه چین؟

کچه که: سوره تی (۲)، لاپه ره (۲۹)، ئایه تی (۱۸۹). ﴿...وَأَتُوا الْبُيُوتَ

مِنْ أَبْوَابِهِنَّ وَأَتَقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ [البقرة: ۱۸۹].

واته: ((... ئه گهر ویستتان بچنه هه ر مالیک، ئه وه له ده رگا که یه وه بچنه

ژووره وه و له خودا بترسن، سا به لکوو سه رفراز و به خته وه ر بن)).

که سیک خهوت و خهونه که ی خوی به خودا سپارد،

پهروه ر دگاریش له سه ر رووناکی وه لامدانه وه به ئاگای هینا!

هیچکات له گه پانه وه بۆ لای خودا دوودل و پارا مه به، ته نانه ت
 نه گه ر تاوانه کانت گه لیک زۆریش بن، نه و زاته می تۆی له ژیر
 سه قفی تاواندا هه شار دا، چون له ژیر بالی ته و به دا بیهیوات
 ده کات؟

نه و خودایه می تۆ پیتی ده لیتی روحم قوربانت بی
 نایا گومان ده که می جیت بهیلتی و بیهیوات بکات؟

ته نانه ت له ناو سکی حوتیشدا هیوایه ک هه به، له به رامبه ر نه وه می
 لیشی ده ترسی پهروه ردگار تکی به خشنده هه به.

له ننیوان چاوتروو کانتیک و یه کتکی تر دا پهروه ردگار حالیک به
 حالیک تر ده گۆری.

// خودا هاوکاری می هه موو نه و دلانه ده کات که به هیزه وه خویان ده ر
 ده خه ن، له ناخه وه شدا شکاوترینن. //

به ره و پرووی ژیان زه رده خه نه بکه، له گه ل بارود و خه کان زه رده خه نه
 بکه، بۆ واقیع و دۆخی ژیان ت زه رده خه نه بکه،
 یاشانیش به زه رده خه نه یه که وه پشتنه ستور به به خودا و رازی
 به به وه می بۆی بریار داوی.

شیخه که م هه موو کات پیم ده لتی: بکه رتیه لای خودا، ته نانه ت
 نه گه ر هه زار جاریش تاوانت نه نجام دابی.

﴿...وَأَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِّنِّي...﴾ [طه: ۳۹]

واته: ((... خوشه ویستیم به سه رتدا پرژاند...)).

پهروه ردگارا، له و که سانه مان بگتیری که خوشه ویستی خوتیان
 به سه ردا ده ریژی.

له و به ندانه می له زه ویدا په زامه ندیت پی به خشیون و له
 ئاسمانیش خوشه ویستی.

ئه می نه و که سی وازت له نویتز هیناوه،

جیت له خودا بینیه که وای لی کردووی به و نه ندازه یه رقت له
 دیداری نه و بی؟

﴿...يُنِي الْمَظْمُ وَيُحِي رَمِيمٌ﴾ [يس: ۷۸]

واته: ((... زاتی ئەو ئیسکەکان زیندوو دەکاتەو، له کاتیکدا هەموو رزبو و پرووکاون!)).

ئەدی چی لەبارەى خەون و نامانجە بچووکه کهى تو؟ ئایا گومان دەبەیت که خودا توانای بەسەریدا نییە؟ سەرەرای هەموو تاریکییەکان، من پرووناکییەک لە دەورم دەبینم، چونکە پەرورەدگار فەرموویەتی:

﴿... وَنَسِرَ الصَّخْرَينِ﴾ [البقرة: ۱۵۵].

واته: ((... جا مژدەش بەو کەسانە بدە که ئارامگرن!)).

لێخۆشبوونی تۆمان دەوێ، لێخۆشبوونی تو، بەراستی ئیمە شتگە لێکمان ئەنجام داوه که زاتی تو پێیان رازی نییە.

لەپێناو مانەوه له ژياندا پێشبرکێ دەکەین، له کاتیکدا هەموومان زۆر باش ئەو راستییە دەزانین که خودی ژیانیش بەرهو فەنابوون و تەواو بوون دەچێ!

گەرانهوت بۆ لای خودا، تاکه گەرانهوهیه که بهرهو پێشت دەبات! ئایا دەبێ باشتر لهوه چی بێ که تو لهسەر زهوی سووژده له بهردهم زاتی خودا ببەیت و لهگەلی بدویتی، بگریهیت و سکالای حالی خۆتی لا باس بکهیت، زاتی ئەویش گوێبیستت ببییت و لهسەرۆی هەرحهوت چینی ئاسمانهوه وهلامت بداته؟

پەرورەدگار، له بیرى هیزی خۆم دەرم بهینه، با تەنها هیز و دەسەلاتی تو له هزر و بیرمدا بێ.
به دەنگتکی کز و شاراهه له سووژده کهیدا گوتی، من داوات لێ دەکەم...

لهو دەمهدا دهنگی بانگییژ بهرز بوویهوه و دهیفه رموو:

الله أكبر

ھەموو خۆشەويستىيەك ئازارى ھەيە...
 جگە لە خۆشەويستىيە خۇدا، كە ھەمىشە و بە بەردەوامى
 ئاسوودەيىيە.
 ھاورىكەم، سوئندت بۇ دەخۇم،
 جىابوونەو لە ھەندىك كەس شىاوى ئەو ھەيە سووژدەى شوكر
 بىيەيت.

بە ھۆكارى سزاكەى لە خۇدا دەترسم،
 بەلام خۇدام خۆش دەوى، چوونكە بەزەيى و دادوھرى و
 پەحمەتى زاتى ئەو ھەموو شتىكى گرتۆتەوہ.
 خۇدا لە نزاكانت تىدەگات، تەنانەت ئەگەر ھىچ وشەيەكىشت بۇ
 دەربىرىن دەست نەكەوى،
 ئەوھى لە سەر تۆيە، تەنھا يەقىنت ھەبى كە تۆ لەگەل خۇدادا
 دەلوئى.

سەلام و ئاشتىيە خۇدا لەسەر. ئەو كەسانەش بى كە شكانى
 ئىمەيان دەويست، بەلام پەروەردگار ويستى ئەوانى تىكشانند و
 ھىز لەدواى ھىزىشى بە ئىمە بەخشى.
 كورتترين چىروكى ترسناك لە قورئانى پىروژ بىرىتييە لە:
 ﴿...سُوا اللَّهَ فَنَسِيحٌ...﴾ [التوبة: ۶۷]
 واتە: ((... خۇدايان لەبىر چۆتەوہ و يادى ناكەن، خۇداس ئەوانى
 لە پەحمەتى خۆى بىيەش كىدوہ...)).
 پاشان تۆ دەخەوى،

لە كاتىكدا پەروەردگار ناخەوى و ھەناسەى ژيانت پى دەدات.

سبەى دەلئىن: لە راستىدا كارەكە ئاسان نەبوو، بەلام نزاكان
 بۇيان ئاسان كىرىن!!

له نیشانه‌کانی بردنی گومانی باش به خودا، نه‌وه‌یه که به‌رده‌وام
بپاریتته‌وه،

ته‌نانه‌ت نه‌گهر وه‌لامدانه‌وه‌که‌ش دوا بکه‌وی.

من نازانم قه‌ده‌رم بو کویم ده‌بات، به‌لام نه‌وه‌ی زور لیتی دلنیام و

یه‌قینم پیی هه‌یه، ده‌زانم خودایه‌ک هه‌یه و نه‌وه‌ی خودایه‌ش هه‌ر

به‌نده‌یه‌کی دروست کردبی له‌یادی ناکات.

په‌روه‌ردگارا، بۆنی یوسفمان به‌سه‌ردا ببارینه،

ئییمه له‌ غه‌م و په‌ژاره‌ی یه‌عقوبداین.

ئای، ئاسمان چه‌نده لیتمان دووره!

خوداش چه‌ند نزیك!

چاوه‌کانت بپاریزه، سه‌رمه‌شق و رابه‌ره‌که‌ت فه‌رموویه‌تی:

«چاو زینا ده‌کات، وه‌ک چون دامین زینا ده‌کات.»

نه‌وه‌ سه‌ره‌تایه‌ی که په‌روه‌ردگار رازی نه‌کات،

هه‌رگیز کۆتاییه‌که‌ی خاوه‌نه‌که‌ی رازی ناکات.

له‌ رسته هه‌ره ترسینه‌ره‌کان، کاتیک په‌روه‌ردگار له‌ به‌نده‌یه‌ک

له‌ به‌نده‌کانی تووره‌ ده‌بن، نه‌وا به‌نده‌که ده‌داته ده‌ستی خۆی!

نه‌مه‌ش به‌سه بو تیاچوونی.

دلنیا به، نه‌وه‌ی روو ده‌دات، به‌ ویست و فه‌رمانی په‌روه‌ردگاره،

نه‌وه‌ک ویست و فه‌رمانی مروقه‌کان.

نایا ده زانی خودا کنیه؟

تو دەرگای ژووره کهت داده خهیت تا سه ریچی بکهیت،
که چی زاتی نه و له ژیر دەرگا که وه هه وات بو ده نیری تا نه خنکیتی.
پهروه دگارا، من دوورم، زور دوور، تکام وایه به گه رانه وه یه کی
جوان بمگیریته وه لای خوت،
ته نانهت نه گه ر منیش لاساری بکه م و نه و گه رانه وه یه رت
بکه مه وه!

ته نها بو چه ند خوله کیک بیر له وه بکه ره وه:
(خودا به گه وره یی خوی خوشی ده ویتی!))
هه رچی ده ته وی خه ونی پیوه ببینه، دلنیا به هیچکات خودا
شهرمه زارت ناکات.

ته نها سه ر به رز بکه ره وه و بلتی: نه ی خودایه ...

به هه ر گه رده خوشه ویستییه ک که له دلی مندا هه یه، لیت
ده پاریمه وه ...

پهروه دگارا، هه رگیز مه مخه دهستی خوم، نه گه رچی تاوان و
سه ریچییه کانم گه لیک زوریش بن.
من به نده ی لاوازی توم، به رگه ی سزای تو ناگرم!
پهروه دگارا، په نات پین ده گرم له نوستنیکی بیئاسووده یی،
له هه ستانیکی بی ئامانج،
له رۆژتیک که ئیواره که ی وه ک به یانییه که ی بی، شه وه که ی وه ک
رۆژه که ی.

بو نه و پشتیوانه ی که بو چاوترووکانیکیش جیم ناهیلتی:
خوشم ده ویتی خودایه، به گه وره یی تو سویند ده خوم.
هه رچی خودای گه وره له سه رت لا ده دات شه ر نییه!

به لکوو ره نگه تو نه و خیره بیت که خودا گه وره له سه ر که سانیکت
لا ده دات، چوونکه نه وان شیاوی نه و باشییه ی تو نین.

زورده خه نه ده که یت: چاکه یه کت بو ده نووسری
 نه خوش ده که ویت: پاداشتت هه یه
 نارام ده گری: له دوای ناخوشی خوشیت بو هه یه
 چ نایینیک له مه جوانتره؟
 نه و خه ون و نامانجانه ی که هیچکس گرنگییان پی نادات، دلنیا به
 «هه موویان له ژیر چاودیری پی ره ورده گاردان!»

دلته ناسووده بکه، په ره وردگار هیچکات نیه ته راستگوکان ون ناکات،
 هه ربویه راستگو به، ته نانه ت نه گه ره هه موو که سه کانی ده ورت
 دروزن بن.
 دلنیا به، هه ره خیریک په ره وردگار بو تو ی بریار دابی، به هیچ
 مروفتیک ناوه ستی،
 په ره وردگار به نده یه ک بیه یوا ناکات که گومانی باشی پی بردی.

نه گه ره له په ژاره و غه میکدا خه لکی پشتیان تی کردی،
 نه وازانه زاتی په ره وردگار ده یه وی کاره که ت بگریته نه ستو!
 نه گه ره له باره ی خراپه ی که سیکه وه بو ت دوان،
 بلن: په ره وردگار له نیمه و نه ویش خوش بی...

به و جوړه مامه له له گه ل خه لکیدا بکه که ناره زوو ده که یت به و
 جوړه مامه له ت له گه لدا بگری، نه مه ش له ژیر دروشمی:
 نه وه ی بو خوت پی رازی نیت، بو غه یری خوتیش پی رازی
 مه به.

سه لام و ناشتی خودا له سه ره نه و که سانه ی که په یمانیا دا
 سه ریچی ناکه ن،
 چونکه ده زانن که ﴿... إِنَّ الْمَهْدَ كَانَتْ مَشُولًا﴾ [الإسراء: ۳۴].
 واته: ((... چونکه به راستی خاوه ن په یمان له روژی دوا پیدا
 به رامبه ره به په یمانه که ی به رپرسیاره)).

﴿... فَإِنِّي قَرِيبٌ ...﴾ [البقرة: ۱۸۶]

واته: ((... من نزیکم...)).

نای، ناسمان چند دووره و خوداش چهنده نزیك!
ياك و بنگهردی بؤ نه و زاتهی كه هه میسه نزیکی لینی مایهی
نارامی و ناسووده ییه.

پهروهردگارا، له هه موو نه و شتانهی داوامان لینی کردوویت، پیتت
به خشیوین!

بؤچی دوودل و پارا بین؟

بؤچی غه مبار بین؟

بؤچی بنه یوا بین؟

هه موو کاروباری نیسه له دهستی پهروه رینماندایه، داوای لینی بکه،
دلنیا به نه وهی پنیویسته، به ویستی خوی پیتت ده به خشن.

خؤبه راوردکردن دوژمنی به خته وه ریبه...

به رهفتار و كه سایه تی و عهقلی جوانت جیاواز به، تو تاكه
كه سئیک، بویه به دلنی مندالتیک و به عهقلی دانایه كه وه بزی،
دهروونی خؤت به خؤبه راوردکردنی به كه سانی تر بچووك مه كه وه.
نه گهر بزیار بئ به راوردکردنیک هه بئ، نه وا با له نئوان پاربدوو و
نیستای خؤتدا بئ!

تا زیاتر هامشوی و هاوونشینیی خه لك بکه یت، زیاتر دلنیا
ده بیت كه ره وشتیش هاوونشیهی رزقورؤزیبه...
له لایهن خوداوه دابهش كراوه، هه یه تیایدا ده وله مهند و هه شه هه ژار.

نه و ده مهش كه پهروهردگار ویستی ستاییشی پیغه مبه ره كه ی
بكات، به نه ژاد و مال و شتیه ستاییشی نه كرد،
به لكو فه رمووی:

﴿وَإِنَّكَ لَعَلَّ لَسُلِّيٰ عَظِيمٍ﴾ [القلم: ۱۴]

واته: ((به راستی تو له سه ره وشت و خوویه کی زؤر جوان و
په سه ند و بئوینه و مه رنیت)).

خؤشه ویستیم بؤ خاوهن ره وشته به رزه كان، به راستی نه وان
سه ره شقی ره وشتن.

هه سه كانی مرؤف زؤر کاریگهرن

به نه ندازهیهک که وشهیهکی جوان دهتوانی بال بو دل دروست بکات
 وشهیهکی رهق و توندیش، دلّیک ویران دهکات
 بویه وشه و تیروانینه کانتان بهوردی دهر بپرین
 چوونکه کاریگه ریبهک له سهر دلی به رامبهه دروست دهکن، که
 رهنگه به ناسانی نه سرپته وه.

هنه ندی جار به لا و ناخوشی ته نها بو نه وه دی که به های روزه
 ناساییه کانی ژیانمان بزانی، که زور به نارامی و نه سپایی
 به سه ماندا تیپه ر دهبن و سوپاسیکی خودایان له سهر ناکه یین.
 پهروه ردگار، به سوز و میهره بانینی خوت مامه له مان له گه لدا بکیت
 روزهانی داهاتووشمان به نارامی و دوور له زیان به سه ردا
 تیپه ریته.

که سیک که له پشکی تو و قه ده ری تو نییه،
 به لام له دلندا جیگیر دهبن و بیرکردنه وه کانت سه رقالم دهکات...
 پهروه ردگار، دلمان به جگه له غهیری زاتی خوت و نه وهی خیره
 بومان وابسته نه کیت.

نارام به، رارایی و دوودلی هیچ شتیک ناگوری، به لام متمانه بوون
 به خودا هه موو شتیک دهگوری،
 هه ر چهنده له دید و تیروانینی توشدا نه و شته قورس و نه سته م بین.
 گشت هیوا و ناواته کانمان به خودا سپاردووه
 لای خوداش تکاکاران بیهیوا نابن.

هیواکانمان خودایه کی به خشنده یان هه یه
 هه ر که به خشیی، به خشینه کان تووشی شوکمان دهکن.

﴿... وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ ۖ نَجِّنَا مِنْهُ مَرَجًا ۖ﴾

﴿يَجْعَلُ لَهُ مَخْرَجًا ۖ﴾

﴿وَرَزَقَهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ...﴾

واته: ((... هه رکه سیک له خودا بترسن و سنوره کانی بیاریزی،
 خودا دهرووی خیری لی دهکاته وه، له لایه کیشه وه رزقوروزی بو
 دهره خستینیت که هه ر به خه یالیشدا نه هاتبین...))

له سەر هەر پوو به رێکی کاتت ئەمانه بپوینه:

أستغفر الله، سبحان الله، الحمد لله، شوکرانه یهک...

ئێوارهم کرده وه و زانیم...

پهروه ردگار، ئەگەر هه موو نه هلی سەر زهوی کۆ ببه وه بۆ نه وهی

زیانتیکم پێ بگهینن،

ئه وا به دلنیایی ناتوانن، ئەگەر تو بۆت نه نووسیبم.

خۆ ئەگەر کۆش ببه وه، ئەوا من تووم به سه و هەر تۆش چاکترین

چاودێر و یارمه تیده ری.

هه موو جارێک «بالنده کان له سەر هاوشیوهی خۆیان

نانیشنه وه».

پهروه ردگار هه ندی جار به نده باشه کانی به چه ند سه ختییهک

تاقی ده کاته وه،

تا کۆمه لێ وانه و په ندی گرنگی ژیا نی فێر بکات.

له باره ی خودا وه بۆم بدوی...

زاتی ئەو رزگارکاره، له وه ده مه ی هه مووان گومانێ ئەوه ده به ن که

تۆ تیا چووی.

بۆیه مه رجه که به دی بهینه

تا شیاوی به لێن بی و

له کۆتاییشدا یاداشته که به ده ست بهینی.

ئه وهی خودا بیه وی ده بی.

ئه وه شی نه یه وی نابێ...

سوپاس بۆ خودا له سەر ئەو جوانسازانده ی.

پەروەردگار پشتیوانتە، ئەو دەمەی ھەمووان دەستى ھەمووان لە
ھاوکاریت دەکێشەو...

پەروەردگار رووناکیی تۆیە، ئەو دەمەى بەتەنھایی لە تارپکیدا پێ دەکەیت...
خودا بیسەری ئەو نزیابەشتە، کە تۆ بەبێدەنگی لە دلتەو دەری بەپێی...
بۆ خودا بە، ھەموو شتیک بۆ تۆ دەبێ.

ھەرگیز خودا لە ناوەرەستى رێگە جیت نایەن،
وەک ئەوەى بەشیک لە مەرقەکان دەیکەن...
زاتی ئەو سەیری تۆ دەکات،
بەلام تۆ ئەو نابینی...

بە دانایی زاتی خۆی بەرەو خیرت دەبات،
کە رەنگە زۆر جارەن تا ماوەیەک لە خیرەگەى تێنەگەیت...
پەروەردگار لە تۆ و لە دەنگت دوور ناکەوێتەو،
ھەرچەندە تۆ لێشی دوور بکەوێتەو، ئەو ھەر دەفەرەموی:

﴿... فَإِنِّي قَرِيبٌ...﴾ [البقرة: ۱۸۶]

واتە: ((... من نزیکم...)).

یەکیک لەو شتە گەورانەى کە تۆ پێی لە پەروەردگار نزیک
دەبیتەو، بریتییه لەوەى کە لەنیوان زاتی ئەو و تۆدا شاراوویەک
ھەبێ و کەس نەیزانی، ئەو شتە بۆ پۆزى ھەلبگری کە تیایدا
پێویستت بە کردەوەى چاک دەبێ.

دلنیا به هرگیز به خته وهری و ههستکردن به ئاسوودهیی و ئارامی
 به جگه له نزیكبوونه وه له خودا و ههولدان بۆ بهرفه رمانیکردن و
 به دهستهینانی رهزامه ندیی زاتی ئه و، به دهست ناهینی.
 پهروه ردگارا، له وانهمان بگیری که به خته وهرت کردوون:
 ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ سَعِدُوا فَمِنَ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا
 شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرَ مَجْذُورٍ﴾ [هود: ۱۰۸].

واته: ((ئه وانهمان که کامهران و بهختیار کراون ئه وه له
 به ههشتدان، بۆ ههتاهه تایی تیایدا ده میننه وه، ههتا ئاسمانه کان
 و زهوی هه بیته (که ئه ویش بۆ ههتاهه تایی دروست کراوه له
 قیامه تدا) و مه گهر پهروه ردگارت ویستی (گورانکاری) هه بیته،
 ئه مهش به خششیکه هرگیز کو تایی نایهت)).
 بۆچی فلانه کهس تا ئیستا هاوسه رگیری نه کردووه؟
 زۆر سهیره فیسار تا ئیستا مندالی نه بووه!
 بۆچی کوره کهی فلان له زانکو دهر نه چوووه؟
 فلان چۆن به و مووچه یه دهژی؟
 ئیتر به سه ئه م خۆتیه له قورتینییه، واز له خه لکی بهینه کاری
 خۆیان بکه ن، هه موو به نده یه ک بارودۆخ و نهینیی ژیا نی تایبهت
 به خۆی هه یه، خۆ ئه گهر کاروباری دونیا به دهستی خۆیان
 بووایه، ئه وا جوانترین و ته واوترینیان بۆ خۆیان هه لده بژارد، بی

ئەوھى تۆ بىريان بخەيتەوھە كە لە چىيان كەمە و چىيان ناتەواوھە.

﴿إِنِّي جَزَيْتَهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا أَنَّهُمْ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾ [المؤمنون: ۱۱۱]

واتە: ((جا با بزنانن كە) بىگومان ئەمرو من پادا شتم داونەتەوھە بە ھۆى

ئەوھە كە خۆگر بوون، بەراستى ھەر ئەوانىش سەر كە وتوو و سەرفرازن)).

نەيفەرموو:

بە ھۆى ئەوھى نوپۇزىيان كىرد...

يان بە ھۆى ئەوھى بەرپۇژوو بوون...

يان بە ھۆى ئەوھى خىر و چاكەيان كىرد...

بەلكوو بە ھۆى ئەوھى ئارامگر بوون!

چوونكە ئارامگرتن پەرسىشىكە، تۆ بە ئازارەوھە ئەنجامى دەدەيت!

بە ويست و ئىرادەى خودا رازى بە، ئەوھى دەتەوئى داواى لى بىكە،

ئەوھى پىت دەبەخشى قبولى بىكە، دۇنيا بە جگە لە خىر، ھىچى

تەرت پى نەبەخشى،

ھەرىشىكىشى لىت قەدەغە كىردى، دۇنيا بە خىرىكى بو تۆ تىدايە.

ئەو ھىوا و گەشبنىيە چەندە جوانە كە ھەوال بە دلت دەدات و

دەلى: لەم نىزىكانە پەروەردگار دلت خۇش دەكات.

دەلى: ئەو دەمەى لە لايەكەوھە دۇنيا بە رووتدا وىك دىتەوھە و

بەرتەسك دەبى،

ئەوا بە دۇنيايى زاتى ئەو لە لايەكى تەرت بو تە فراوان دەكات.

هه موو ده رگایهك، ئە گەرچی داخستنه که شی درێژه بکیشی،
 ئەوا رۆژی ئەو ئارامگرتنه جوانهت ده بیته کللیک...
 پهروه رداگارا، گوشادی سپنه مان پی ببه خشی و هه موو
 بهرته سکی و تهنگییه کمان لی به دوور بکه ی.

هیچکات ئارامگریت له دهست مه ده، هه رچه نده فه ره حنایی دوا بکه وی،
 له نیوان خهون و به دیهینان ته نها ئارامگرییه کی جوان هه یه...
 ئەوه به سه بو تو که خودای گه وره به بی هه ژمار پاداشتی
 ئارامگران ده داته وه.

بو رابردووت دلتهنگ مه به،

رقت له ئیستا نه بیته وه،

له باره ی داها تو وشته وه ره شبین مه به.

هاوریکم، قورئانه که ت بکه ره وه، بیخوئینه وه...

سه لاواتیک له دیداری پیغه مبهری نازیز بده و له وانه مه به که
هه جری قورئان و سه لاواتی دیداری پیغه مبهری نازیزیان کردوه.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ
وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ -

گوتیشم:

هه رکهس داوای ره زامه ندیی خودا بکات، پئی ده گات.

هیچکس له تاوان سه لامه ت نابئ،

به لام سوپاس بو خودا ده رگای گه رانه وه هه میشه وآلیه.

﴿... إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ﴾ [القمان: ۱۸].

واته: ((... به راستی خوا ئه و که سانه ی خوئش ناوئیت که

خۆهه لکئیش و فه خرفروئش و فیزاوئین)).

تا خاکیبوونت زیاتر بئ، نزیکبوونه وه ت له خوئشه ویستی خودا

زیاتر ده بئ.

(بۆیه واز له خۆبه گه وره زانئین بهئنه و خاکیبی بزی و ملکه چی خودا به).

وهک چۆن هاوسه ریکی چاکه کار باشتترین سامانی دونیا به...

به هه مان شیوه باشتترین رینگه به بو گه یشتن به سامانی

ئاخیرهت و سه رکه و تن تیایدا.

له گه ل تتيه ريبوونی کات و نه زموونه کان و زيادبوونی هوشمه ندي
و هوشیاری،

هه ست به راستییه که ده که يت (زور جاران پاشه کسه، جگه له
شته جیگیره کان گه وره ییه).

دواتر ده زانی نه مه نه لاوازییه و نه رووشانی که رامه ته، په لکوو
بریتییه له پیگه یشتن و داناییی...

هه روه ها بریتییه له دووربینی و فراوانبوونی ژیری...

هه روه ها دلنیا ییه له زیان و ته واویه تییه له متمانه و هیز.

تو خه مت نییه!

به لکوو تو ته نها تاوانت هه یه و دونیای لی قورس کردووی!
هه ندیک روخسار هه ن، به وهی که له نهینیدا نه جامی داوه خودا
شکو داری کردووه،

هه ر که بیانبینی خوشت دهوین، بی نه وهی نهینیییه که بزانی.

ره نگه هه ندي جار روحت بویرانه هه لېگه ریتته وه

له به رامبه ر نه و بریاره ی به عه قلت داوته.

چاره نووسه کان ته نها خودا ده یانزانی، مروقیش دیاری بیان ده کات...
جیاوازییه کی زور له نیوان گه رانه وه یه کی هوشمه ندانه و هه لاتندا هه یه.

شیوهیهك... هاوشیوهی یوسف (علیه السلام)
 به لام دلیکی هه لگرتوووه هاوشیوهی دلی براکانی.
 له لووتکهی بییه شبوونم له سۆز و خوشه ویستی و به شداری و
 چاودیری، هه ر پۆزیک له م دونیایه دا به سه رمدا تییه ر ده بوو، نه وا
 دلنیا ییم له چاودیری خودا، پاشان هوشیاری و هه ستردنی
 زوو و کارکردن له سه ر ده روونی خۆم زیاتر ده بوو...
 چونکه من له خانه واده یه کی جیگیر و ئاساییش، هاوشیوهی
 زۆریک له مروقه کان گه شه م نه کردوووه، به لکوو زۆریه ی ژانی مندالیم
 به ته نهایی و بیبه ش له چاودیری مروقه کان به سه ر بردوووه...
 نه مانه ش به نیعمه تیکی گه وره ی په روه ر دگار ده زانم.
 ﴿... وَاللَّهُ يَكْتُمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ [البقرة: ۲۱۶]
 واته: ((... بیگومان خوا خۆی نه زانی چ شتی چاکه و چ شتی
 خراپه، به لام ئیوه نایزانن)).
 ﴿... فَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا سَيِّئًا وَمَجْعَلِ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا﴾ [النساء: ۱۹].
 واته: ((... چونکه گه لی شتی وا هه یه ئیوه خوشیتان لی نایه،
 که چی خوا خیر و چاکه یه کی زۆری تیدا داناوه)).
 نه گه ر گووتنی « لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ » واتایه ک له دل به رهه م بیتی،
 بوچی په نا بو فلان ده به یه ت و له فلان ده پارێتیه وه و له فلان
 ده ترسیت؟

پهنگه نه وهی به نه رمونیانی به دهستی ده هیئی، به هیز به دهست نه یه ت.
 نه گه ر ئیمه راستگو بین و له نیه ته کانماندا راست بین، نه وا ناشی
 په شیمان بییه وه، ته نانه ت نه گه ر باجی نه وه ش بده یین،
 چونکه مروف له سه ر دلسوژی و به نه مه کی هیچکات په شیمانی
 ده ر نابری،
 پهنگه بو ماوه یه ک دلتهنگ بی،
 به لام تا دلسوژ بی، په شیمان نابی.

با بزانی که خوشه ویستی شتیکی گه وره نییه!
 به لکوو بریتییه له هه زار شتی بچووکی راستگو.

مادام تۆ دەلتی «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» و له لاشهوه به غهیری ئیمه هۆگر بوویت، ئیمه بۆ تۆ نین، تۆش بۆ ئیمه ئیت. هەر که سیک بۆ خوا بی، خوداش بۆ ئهوه: ﴿... وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ﴾ [الأنبياء: ۹۰] واته: ((... له ناست ئیمه هه موو کات خۆبه که مزان و ملکه چی کار و فرمانی ئیمه بوون)).
﴿... وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ﴾ [الأنبياء: ۸۲] واته: ((... خۆشمان چاودیر و پاریزهریان بووین)).

پیشه و «غه زالی» (خودا لیتی خوش بی).
که میی پهیره وانی ریگی حهق دهستخه رۆت نه دا...
زۆری شوینکه و توانی رتی ناره واییش فریوت نه دا...
تۆ کومه لیک، نه گه رچی به ته نه اش بی...
﴿إِنَّ إِزْهِيَةَ كَاتٍ أُمَّةً قَانًا...﴾ [النحل: ۱۲۰].
واته: ((به راستی ئیبراهیم (علیه السلام) هەر خۆی به ته نه اشا ئوممه تیک بوو...)).
نامۆ و غه ریسی پهیره وانی حهق به، «طوبی» بۆ نامۆیانی نه و ریگه به.
بشزانه تۆ به رۆزگار یکدا تییهر بهی، که سی دهستگرتوو به نایینه که ی، وهک نه وه وایه دهستی به پشکوی ناگروه گرتین.

پهروه ردگار، حالم بۆ حالیک بگۆره که بیی ره زامه ندی و خۆشت ده وئ، باوه ریکی راسته قینه شم پی به خسه، که هیچ شتیک نه یشتیوتین.
تۆوی خۆشه ویستی له دلی خه لکیدا بچینه، به رهفتار و مامه له ی جوان ناوی بده...
ژیان به رده وام نابن، بۆیه شتیک جوان نه نجام بده، تا له دلی نه واندا بمینتته وه...

خۆتە بە، تۇ ئەو ناوونىشانە نیت كە خۆت بە خۆتت بە خشیوه،
• يانیش كە سانى تر بۆيان داناویت.

تۇ خەمۆكى و پارایی و دوودلی و بیھیوایی و شكست نیت...

تۇ كیش و شیوه و قەبارە و رەنگی خۆت نیت...

تۇ نە رابردوو و نە ئیستا و نە داهاتوویت...

تۇ گەورهترین و ریزدارترین دروستکراوی خودایت!

بە رووی ئەوانى تردا زەردەخەنە بکە،

زەردەخەنە لەسەر لیوانیان بروینە،

تا بە ھەر زەردەخەنە یەك، چاکە یەكت دەست بکەوئ،

زەردەخەنە بکە، ژیان بە رووتدا پیدە کەنى.

چرپەيەك

گەورەترىن ھۆكار بۇ سەرکەوتن و ژىرىيەكەت و بىروانامەكەت و

زانىارىيەكانت و پەيوەندىيەكانت نىن!

بەلكو نىتە باش و بىگەردەكەتە لەپىناو خودا،

ھەر ئەو دەرگای رزقورۆزى و سەرکەوتنت بۇ والا دەكات،

بە شىوہىەك، كە ھەرگىز بە خەيالىشدا نەھاتبى.

بەو بىرکردنەوہ ئەرىنىيانەت دەست پى بکە كە بەختەوہرى بۇ

رۆژەكەت دەنەخشىنن،

بۇ گەيشتن بە ئامانجەكانت بىرۇ بۇ ئاسمان، بەرەو ژيان بىرۇ و بۇ

غەيرى خودا مل كەچ مەكە.

﴿ إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْتَهُ بِقَدَرٍ ﴾ [القمر: ۴۹]

واته: ((بیگومان نئمه هه موو شتیکمان به نه ندازه و نه خشعی دیاریکراو دروست کردووه)).

ترسه کانت، غم و په ژاره کانت، هه موو ماندوو بوون و شه که تییه کانت، هه موویان به قه ده ری خودان...
بویه دریزه ناکیشن، دلّت پر بکه له یه قین، به نارامی و دلنیایی ری بکه...

هه موو نه ندازه گیرییه کانی خودا خیرن!
نه گهر شتیکت خوش ویست و خودا لیتی شارده وه،
نه وا، دلتهنگ مه به...

چوونکه به خشعی زاتی نه و په حمه ته،
لیسه ندنه وه و قه ده غه کردنی دانایی و حکمه ته.
په روه ردگارا، نارامییه کمان پی ببه خشعی که هه همیشه بردنی
گومانی باش به زاتی توی هاوه ل بی.
به رده وام هاوه لی قورئان به، نه گهر که مته رخه مترینی
که سه کانیش بیت،

قه سه م به زاتی خودا، هیچ کتیبیکم نه بینیوه هاوشتیوهی قورئان
دهروون په روه رده بکات، له هه مان کاتدا په وشته کانت به ره و بالا
ببات و گوته کانت پاک رابگری و روح به رز بکاته وه...
شه خته وه ری تو له گه ل قورئاندا یه، بویه هه رگیز لیتی دامه بری.
په ژاره و کلولیت هه رچه ندیک بی، به یانییه که زه رده خه نه یه ک بکه،
رؤزه که ت به ره و باشتر ببه...

چاوه ری مه که به خته وه رییه کان به پیرته وه بیتن، به لکوو تو به ره و
لایان برؤ...

چوونکه به نده هه ر نه وه به شیه تی که هه ولی بو داوه.
که سی گه شبینیش جگه له گه یشتن به ویسته کانی، به هیچی تر
ناگات...

بیهیوا و بینومیدیش جگه له تاریکی، هیچی تر بو دهروونی
خوی دهسته بهر ناکات...

نه خور له ده رگا داخراوه کان ده چیته ژوور، نه نه ستیره ش تاریکه
شه ویان بو روشن ده کاته وه!

هه سته و ریگه ی به هه شت بگره بهر، په روه ردگار به قه ده ری
خوی بو هه رکوی بردی، له وی گه شه بکه و هیواکانت به دی
بهینه.

په روه ردگارا، رؤزه کانی ژیانمان پر بکه له به خته وه ری و نزیکي له
زاتی خوت.

خۆشه ویستی خه لکی رزقتیکی گه وره ی خودایه، گه نجینه یه که
هیچ نرخیکی له بهرامبه ردا نییه، نه ده فرۆشری و نه ده کردری،
ته نانه ت نه گهر بهنده ته واوی گه نجینه کانی دونیای له پیناودا
ببه خشی.

په روهردگار به پیغه مبه ره که ی ده فه رمووی:

﴿... لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَّا أَلْفَتْ بِكَ قُلُوبُهُمْ...﴾

[الأنفال: ۶۳]

واته: ((... نه گهر هه رچی دارایی زه وی هه یه، هه ر هه موویت
خه رج بکردایه تا دله کانیانت په یوهند به یه کتری بکردبا، نه وه
نه تده توانی نه و دلانه په یوهست بکه یت به یه که وه...)).
سو پاس بو په روهردگاری جیهانیان، خۆشه ویستی یه کتری
پی به خشیوین، خۆشمان ده وین و خۆشیان ده وین، نه مه ش
گرانبه هاترین گه نجینه ی سه ر زه وییه.

﴿... إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَعَزَّزْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا...﴾ [التوبة: ۴۰].

واته: ((... په یامبه ریش (ﷺ) به هاوه له که ی - که نه بوبه کری سدیق
بوو - فه رموو: ترست نه بی، چوونکه خوا له گه لمانه...)).

گه وره ترين هاورتيه تي نهويه که قورسييه کاني ژياني دونيات
له سهر سووک بکات و له خودات نزيک بکاته وه.
يه کيک له و شتانه ي که پتيويسته هه لوه سته يه کي له سهر بکيت،
پارانه وه و نزا کانتته!

پارانه وه کانت بو چين؟ داواي چ شتيکيان تيدا ده کيت؟
له نايه تيکي قورناندا وه سفي جورتيک له نزي اي بنده کان کراوه،
پهروه ردگار ده فهرمووي:

﴿... قِيْلَ الْكَافِرُ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آئِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي
الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ﴾ [البقرة: ۱۲۰].

واته: ((... جا هه نديک له خه لکی هه يه که ده لئين: پهروه ردگار،
هه رچيمان پي ده به خشيت له دنيا دا پيمان ببه خشه، بيگومان
نه و جوره که سه له قيامه تدا بتيه هره و بتيه ش و بي تريزه)).

- نزا و پارانه وه کانت گوزارشتن له:
- خودايه هاوسه رگيريم بو ناسان بکيت...
- خودايه سامانم پي بده يت...
- خودايه کارتيکم ده ست بکه وي...
- خودايه نه وهم پي ببه خشی...
- خودايه خانه واده کم سه لامه ت بکه ي...
- خودايه خانووم پي ببه خشی...

خودايه گه شت بکه م...
خودايه پرۆژه که سه رکه وتوو بي...
خودايه له نيشه که م قبولم بکه ن...
خودايه کيشه که م چاره سه ر بي...

نزا کانت هه مووي گوزارشتن له دونيا، به لام نه ي ناخيره ت؟
چرکه ساتي مردن و ساتي ده رچووني روح؟
دوخي گوپت؟ نه ي کو تا پرۆژه کاني ته مه نت؟ باشه نه ي به هه شت؟
باشه نه ي ناگري دوزه خ و په زامه نديي پهروه ردگار چي؟
هه لوه سته يه ک له نزا کانت بکه ...

بو ت دهر ده که وي که تو زياتر داواي کاميان که وتووي و ده ست
زياتر به کاميان وه گرتووه.

بیر بکه وه و رابمینه، کاميان زياتره؟

به دلنيايي هيج کيشه يه ک له وه دا نييه که تو داواي هوکاره کاني
خوشگوزه رانيي دونيا بکيت، به لام با هه ميشه پارانه وه کانت
زياتر بو ناخيره ت بن، چوونکه هه رشتيکي دونيا داوا بکيت
فه نابووني تيدا يه، به لام نيعمه ته کاني ناخيره ت نه براوه ن.
له نايه تي دوانتردا پهروه ردگار جورتيکي تر له نزي اي بنده کاني
باس ده کات، ده فهرمووي:

﴿... وَمَنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ رَبَّنَا آئِنَا فِي الدُّنْيَا حَسْبُنَا وَفِي الْآخِرَةِ
حَسْبُنَا وَفَنَّا عَذَابَ النَّارِ﴾ [البقرة: ۱۲۱].

واته: ((هه شیانه که ده لیت: پهروه ردگارا، له دنیا دا خیرو چاکه و نازونیمه تمان پی بیه خشه و له قیامه تیشدا له نازونیمه ته کانی به هه شت به هره مه ندمان بکه و له سزای ناگری دوزه خ بمانپاریزه)).

(خودایه، هه رچی بو دنیا و ناخیره تمان باشه پیمان بیه خشه) تا ده توانی به ره وشت به...

ره وشتی جوان و مامه له ی ریک

پیگه و پایه یه کی بهرز بو خاوه نه که ی به دی ده هینتی، که نه به مال و نه به جوانی و ته نانهت به پووست و ده سه لاتیش بهم پیگه و پایه یه ناگات.

هاوریکم، ریکم بده شتیکت پی بلیم...

نه گه ر پشک و به شی تو له شتیکدا هه بی، پهروه ردگاری مه زن هوکاره کانت بو ده خاته به ردهم و بو ت ناسان ده کات، ته نانهت نه گه ر نیوانی تو و نه و شته به نه ندازه ی دووریی روژه لات و روژناواش بی...

پهروه ردگار هاوکیشه کانت بو پیچه وانه ده کاته وه، تا پیتی بگه ییت، بویه هیچکات دلتنگ و پارا مه به...

نه وه ی بو تو دانراوه هیچکس ناتوانی بییات، نه وه ی بو غه ییری توشه، هه ر بو نه و ده بی.

(قه له مه کان هه لگیران و په راوه کانیش وشک بوون)

هیممه تی یه کتر بهرز بکه نه وه، هه سستی یه کتر رابگرن و ره چاوی یه کتر بکه ن، وشه کانتان له بیژنگ بده ن و باشه کانیا ن بژارده بکه ن، به کرده وه کانتان نه رمی بنوینن، نه مانه شتان بیر بی: هیچکس نازار مه دن، ته نها چاکه به خه لکی بلین، به پاکی بزیین، نه مه ش ریبازی پیغه مبه ران و ره وشتی شکودارانه.

براکه م، خوشکه که... وهسیه تی من بۆت:

- پیتش نه وهی پینکه نینه کانی دایکت له دهست بدهیت، چاکه کار به له گه لیدا.

- سهیر کردنیکی باوکت به شانازییه وه له هزار پروانامه باشتره.

- ریکخستنی شته تاییه ته کانی خۆت له ژوره که تدا، به لگه یه له سهیر پوخته یی و سهلیقه ی بهرزت، ههروه ها ههستکردنت به بهرپرسیاریتی.

- زهرده خه نه یه کت له مال، زۆر باشتره له پینکه نینت به رامبه ر به که سیک له دهره وه.

- رهوشتی بهرزت به لگه یه له سهیر پهروه رده کردنیکی ره سه ن.

- خوشه ویستی بۆ که سانی تر، به لگه ی باوه پرداریتته.

- پابه ندبوونت به به لیتن و واده کان، به لگه ی راستگوییته.

- فرینه دانی پاشماوه کان، به لگه ی پاکیتته.

- ریزگرتنت له که سانی به ته مه ن و ژنان و مندالان، به لگه ی دلباشیتته.

- نه رمونیانیت له گه ل سوالکه راندا و هه لته شاخانت به پرووی لیتقه وماندا، به لگه ی رو حسافیتته.

- چیتزه رگرتنت له چرکه ساته کانی ژیان، هوکاری به خته وه ریی ئیستاته.

- گه شبینی فراوانت، به رده وام واقیعت بۆ دووباره ده کاته وه.

- دوورکه و تنه وه ت له مشتومر، واته کرینی نارامیی میشک.

- وهك خۆت بژی، مه به به کویی هیج که سیک و له که سایه تی هیچکه سدا مه تویوه.

- پیتش نه وهی قسه له باره ی هاوړیکه ته وه بکه یت، سهیر دۆخی خۆت بکه له گه ل نه ودا.

- چاوه پروانی په یامیک له غهیری خۆت مه که، نه گه ر تۆ

دهستپیتش خه ریی ناردنی په یامیکت بۆ که س نه کردب.

- بیرت بن، یاداشت له ره گزی کاره، چی بجینی نه وه دهووریتته وه.

- ناگاداری خۆت به، من خوشیم بۆ تۆ دهوی...

كۆتا ديارى

ئەو فەرموودانەى بە «باشترىنتان» دەست پى دەكەن
شىخ «د.أحمد الباتلى» ھەموويانى كۆ كرىدۆتەو ە زياتر
لە چل فەرموودەيە سوور بە لەسەر ئەو ەى باشترىنى
دروستكراو ەكان بيت.

ئەمانە زۆربەى فەرموودەكانن:

پیغمبه‌ری خودا (ﷺ) فرمویه‌تی:

- ((خَيْرُكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ)) [صحيح البخاري]

واته: ((باشترینتان نه‌وانه‌ن قورئان فیر ده‌بن و خه‌لکیش فیر ده‌کهن)).

- ((خياركم أحاسنكم أخلاقاً)) [صحيح البخاري]

واته: ((باشترینتان چاکترینتانه له ره‌وشت)).

- ((فخياركم في الجاهلية خياركم في الإسلام، إذا فقهوا)) [صحيح

البخاري]

واته: ((باشترینتان پیش ئیسلام - له سه‌رده‌می نه‌فامی -،

باشترینتانه له ئیسلامدا، نه‌گه‌ر له ئیسلام تیپگه‌ن)).

- ((خَيْرُكُمْ مَنْ أَطْعَمَ الطَّعَامَ، وَرَدَّ السَّلَامَ)) [صحيح الجامع]
 واته: ((باشترینتان نه وانه ن که خواردن به خه لکی ددهن و
 وه لآمی سه لام ددهنه وه)).

- ((خَيْرُكُمْ مَنْ يَرْجِي خَيْرَهُ وَيُؤْمِنُ شِرَّهُ)) [صحيح الترمذي]
 واته: ((باشترینتان نه و که سه یه که چاوه رپی خیری لی ده کریت
 و له شهر و خراپه ی نه ر خه یانن)).

- ((فَإِنَّ مِنْ خَيْرِكُمْ أَحْسَنَكُمْ قِضَاءً)) [صحيح البخاري]
 واته: ((باشترینتان چاکترینتانه له دانه وه ی قه رز)).

- ((خَيْرُكُمْ خَيْرُكُمْ لِأَهْلِهِ، وَأَنَا خَيْرُكُمْ لِأَهْلِي)) [صحيح ابن حبان]
 واته: ((باشترینتان باشترینتانه بو مال و مندال و خیزانه که ی،
 منیش باشترینی نیوهم بو مال و مندال و خیزانه که م)).

- ((خَيْرُ النَّاسِ أَنْفَعُهُمْ لِلنَّاسِ)) [صحيح الجامع]
واته: ((باشترینی خه لکی، به سوودترینیانه بو خه لکی)).

- ((خياركم أليكم منكم في الصلاة)) [صحيح الترغيب]
واته: ((باشترینتان نه واننه که ری به و که سانه ددهن که که سینک له ناو ریزی نویژ دیتته ته نیستی، نه وان شانیا نهرم ده که ن بویان)).

- ((خيار عباد الله الذين إذا رؤوا ذكر الله)) [صحيح الترغيب]
واته: ((باشترینتان نه واننه که هرکاتیک ببینرین، خه لکی یادی خویان دیتته وه یاد)).

- ((خَيْرُ النَّاسِ مَنْ طَالَ عُمُرُهُ وَحَسَنَ عَمَلُهُ)) [صحيح الجامع]
واته: ((باشترینتان نه و که سه یه که ته مه نی دریتزه و کار و کرده وه شی جوانه)).

- ((خَيْرُ النَّاسِ ذُو الْقَلْبِ الْمُخْمُومِ وَاللِّسَانِ الصَّادِقِ...)) [صحيح الجامع]

واته: ((باشترینی خه لکی نه و که سه یه که خاوه نی دلیکی پاک و بیگه رده له خوشویستی بو خوادا، دلیکی له خواترس و بیسته م و بی رق و کینه و بیحه ساده تی هیه، له گه ل نه واننه شدا زمانیکی راستگویی هیه)).

- ((خَيْرُ الْأَصْحَابِ عِنْدَ اللَّهِ خَيْرُكُمْ لَصَاحِبِهِ، وَخَيْرُ الْجِيرَانِ عِنْدَ اللَّهِ خَيْرُكُمْ لَجَارِهِ)) [صحيح الأدب]
 واتە: ((باشترین ھاوئل لای خودای گەورە باشترینتانه بۆ ھاوئلەكەى، باشترین دراوسیش لای خودای گەورە باشترینتانه لەگەل دراوسیکەى)).

- ((خَيْرُ الْأَسْمَاءِ عَبْدُ اللَّهِ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ)) [صحيح مسلم]
 واتە: ((باشترینى ناوھەكان لای خودا - كە مندالەكانى خۆتيانى بىن ناو بنين - «عبدالله» و «عبدالرحمان» ن)).

- ((خَيْرُ الْبِقَاعِ الْمَسْجِدُ، وَشَرُّ الْبِقَاعِ الْأَسْوَاقُ)) [صحيح الجامع]
 واتە: ((چاكترين شوينى سەر زەوى مزگەوتەكانن، خراپترينيشيان بازارەكانن)).

- ((خَيْرُ الْأَسْمَاءِ عَبْدُ اللَّهِ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ)) [صحيح مسلم]
 واتە: ((باشترینى ناوھەكان لای خودا - كە مندالەكانى خۆتيانى بىن ناو بنين - «عبدالله» و «عبدالرحمان» ن)).

- ((خَيْرُ الْكَسْبِ كَسْبُ يَدِ الْعَامِلِ إِذَا نَصَحَ))

واته: ((باشترین که سابهت و کار، کار و کاسبیی دهستی
کریکاریکی ناموزگاریکاره)).

- ((خَيْرُ الْمَجَالِسِ أَوْسَعُهَا))

واته: ((باشترین کور و دانیشتنه کان نه وانه که فراوانترینان)).
ناشکرایه مه به ست لیتی کور و دانیشتنی خیرییه، مه به ستیش
له فراوانیییه که می بو نه وهیه تا زورترین که س به شداری بکن و
برایه تی و خوشه ویستییان پته وتر بن.

- ((خَيْرُ الصَّدَاقِ أَيْسَرُهُ)) [صحيح الجامع]

واته: ((چاکترین مارهیی نه وهیه که ناسانترینیان بن)).

- ((خَيْرُ الصَّدَقَةِ مَا كَانَ عَنْ ظَهْرِ غِنَى)) [صحيح البخاري]

واته: ((چاکترینی خیر و به خشین نه وهیه که مروف له هه گبه و
هه مبانهی پردا نه نجامی بدات)).

- ((خَيْرُ الْعَمَلِ أَنْ تُفَارِقَ الدُّنْيَا وَلِسَانُكَ رَطْبٌ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ))

[صحيح الجامع]

واته: ((باشترین کرده وه نه وهیه که دونیا جن بهیلی، له کاتیکدا
زمانت به یادی خودا ته و پارا و بن)).

- ((خَيْرُ التَّابِعِينَ أَوْسَى)) [صحيح مسلم]

واتە: ((باشترىنى شوينكە وتووان ئوھىس))، - ئوھىسى كورى

عامرى ئەلقەرەنى -.

- ((خَيْرُ الدُّعَاءِ يَوْمَ عَرَفَةَ)) [صحيح الجامع]

واتە: ((باشترىن نزا و پارانەوھ، نزا و پارانەوھى رۆژى عەرەفەيە)).

- ((إِنَّ خَيْرَ دِينِكُمْ أَيْسَرَهُ)) [صحيح الترغيب]

واتە: ((باشترىنى ئايىنە كە تان ئاسانتريانىە)). مەبەست لىتى

ئەوھىيە بە كە مترین ماندووبوون و شەكەتى بگەيت بە ئامانج،

نەوھك كە مكردئەوھى پەرىستشەكان.

- ((خَيْرُ يَوْمٍ طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ، يَوْمَ الْجُمُعَةِ)) [صحيح مسلم]

واتە: ((چاكترىن رۆژ كە خۆرى تىدا دەر كە وتىتى، رۆژى

ھەينىيە)).

- ((خَيْرُ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ أَرْبَعٌ: مَرْيَمُ بِنْتُ عِمْرَانَ، وَخَدِيجَةُ بِنْتُ خُوَيْلِدٍ، وَفَاطِمَةُ بِنْتُ مُحَمَّدٍ، وَأَسِيَّةُ امْرَأَةُ فِرْعَوْنَ)) [صحيح مسلم]
 واته: ((چاکترین زنانی جیهان چوارن: مہریہ می کچی عیمران، خدیجہ می کچی خویلید، فاتیمة می کچی موحمہ، ناسیای ژنی فیرعون)).

- ((خَيْرُ مَاءٍ عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ مَاءٌ زَمَزَمَ، فِيهِ طَعَامٌ مِنَ الطَّعْمِ، وَشِفَاءٌ مِنَ السُّمِّ)) [صحيح الجامع]
 واته: ((باشترین ناوی سہر زہوی ناوی زہزمہ، ہم خواردنی تیدایہ، ہمیش چارہ سہرہ بونہ خوشی)).

- ((خَيْرٌ مَا رُكِبَتْ إِلَيْهِ الرَّوْحِلُ مَسْجِدِي هَذَا وَالْبَيْتُ الْعَتِيقُ)) [صحيح الجامع]
 واته: ((باشترین شوین کہ بہندہ سہ فہری بون بکات، نہو مزگہوتہ می منہ، ہر وہا مزگہوتی حہ رام - کہ عبہ)).

- ((خَيْرُ ثِيَابِكُمُ الْبَيَاضُ، فَكُنُّوا فِيهَا مَوْتَاكُمْ، وَأَلْبَسُوهَا أَحْيَاءَكُمْ..)) [صحيح الجامع]
 واته: ((باشترینی جلو بہرگتان نہوہیہ کہ رہنگی سپی بی، مردوہ کانتان بہو رہنگہ کفن بکن، زیندوہ کانیشتان لہو رہنگہ بیوشن)).

- ((خَيْرُ النِّكَاحِ أَيْسَرُهُ)) [صحيح الجامع]

واته: ((چاکترین هاوسه رگیری نه وهیه که ناسانترینیان بین)).

- ((خَيْرُ النِّسَاءِ الَّتِي تُسَرُّ إِذَا نَظَرَ. وَتُطِيعُهُ إِذَا أَمَرَ. لَا تُخَالِفُهُ فِي

نَفْسِهَا وَلَا مَالِهَا بِمَا يَكْرَهُ)) [صحيح الجامع]

واته: ((باشترینی نافرته تان له و نافرته ته به که منیره گه می به

بیلینی دلخوش ده بیت - به پوو به کسی گهش و جوانه وه پوه پوو

منیره گه می ده بیت وه - که کارنیکیشی بین ده سبیرن، جینه جینی

ده کات و گونپایه ل ده بیت - گونپایه لسی له کاری شه رعیدا، به

پیچه وان وه، گونپایه لسی ناکرن - به گیان و مالیشی یارمه تیی

ده دات و له و شتانه دا له فرمانی دهر ناچیت که رقی لئی ته تی)).

- ((خَيْرُ صَفْوِ الرِّجَالِ أَوْلَاهَا. وَشَرُّهَا آخِرُهَا. وَخَيْرُ صَفْوِ النِّسَاءِ

آخِرُهَا. وَشَرُّهَا أَوْلَاهَا)) [صحيح الجامع]

واته: ((باشترین ریزی پیاوان له کاتی نووژدا ریزی به که مه،

خراپترینیان کوئا ریزه، باشترین ریزی نافرته تالیش کوئا ریزه،

خراپترینیشیان به که م ریزه)).

- ((خَيْرُ النَّاسِ قَرْنِي، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ)) [صحيح

البخاري]

واته: ((باشترین که سانی باوه ردار نه وان ه که له سه رده می

مندان، پاشان نه وان ه می دوا می نه وان دین، پاشان نه وان ه می دوا می

نه وان دین)).

- ((خَيْرُ دِينِكُمُ الرَّعَّةُ)) [صحيح الجامع]

واته: ((باشترین - جور له - دینداری، خوگرته و هیه - له شته گوماناو بییه کان -)). به دلنیایی هر که س خوی له شتی گوماناوی بیاریزی، نه وازیکی حه رام و قه ده غه کراوه کان نابیتته وه.

- ((خَيْرُ مَسَاجِدِ النِّسَاءِ قَعْرُ بُيُوتِهِنَّ)) [صحيح الجامع]

واته: ((باشترین مزگه وتی ژنان بو نو یز کردنیان، ماله کانیانه)).

- ((خَيْرُ مَا تَدَاوَيْتُمْ بِهِ الْحِجَامَةُ)) [صحيح الجامع]

واته: ((باشترین شت که خوتانی پی چاره سهر بکه ن، بریتییه له که له شاخ)).

بهم شیوه یه دوا ی چهند وته یه کمان له سهر پیگه یه کی به رز و کرده وه یه کی گه وره ی دل، که گرنگترین و سهره کیتترین کرده وه یه، نه ویش خوشه ویستی خودا و به رز کردنه وه ی هیممه ت بوو، کوتایی به رازه کان ده هیتم.

والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته...

ئه گهر کو تاییت به خویندنه وهی ئه م کتیبه هیئا، له نزا و
پارانه وه کانت بیبه شمان مه که، ههروه ها نزا بو ته واوی موسلمانان
بکه، سا به لکوو نزا کانتان ببن به مایه ی هیدایه ت و ریتموونی
بو زیندوووان و ره حمه ت و لیخو شبوونیش بو مردوووان... خودای
گه وره پاداشتی ئیوهی نازیزیش بداته وه.

سو پاس بو خودا
به پایان گه یشت

به رز کردنه وهی هیمه تی دهوروبه ر له لای په روه ردگار
یه کیکه له شکومه ندرینی په رسته شه کان، هه رکه سیکیش
هیمه تی خه لکی به رز بکاته وه، نه و په روه ردگار له مه ترسی
ده پیاریزی و به رزی ده کاته وه.

له م کتیبه دا چه ندین راز و ده قی جوان و مونا جاتم له گه ل خودا
نووسیوه، وشه کان هه مه جور و ده سته واژه و گوزار شته کان
هه مه چه شنن و له یه کتر جیاوازن.

من له م کتیبه خاکی و ساده یه دا تنها نه و رازانه م
نووسیون که دلمیان ئوقره به گرتووه و عه قل و هوش
و ئاوه زیان قه ناعت به کردووم.

سو پاس و ستاییش بو په روه رینی جیهانیان، که ته مه نی
به به خسیم بو به پایانگه یشتنی.

سه لامی په روه ردگار برزی به سه ر تو و دلی پر له
ئازارت، ده مه وی هه والی شتیکت به بدم که زه رده خه نه
ده خاته سه ر لیوانت و ده تخاته پیکه نین...

07501269689

07701932749

hakem1423@yahoo.com

remwen2009@yahoo.com

سکونت - بازاره لوانیکه انجمن به قلم

بهرامیه کلمه سول - نوکله (هه ر) ۲۱۱

۲۵۰۰ دینار

ISBN:978_9922_646_73_2

9 789922 646732